

מג:

עין משפט
גר מצוה

פא א ב מיי פייג מהל'
מלוה ולוה הלכה ד
סמג עשין לד טוש"ע חו"מ
סימן עב סעיף ט:
פב ג טוש"ע חו"מ סי'
עב סעיף ז בהג"ה:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

מג: שבועת הדיינין

ואמרו רבנן שישבע המלוה וישלם. ולקמן נפרט צע"ה
אמאי לא תנא לה לקמן צדדי נשבעין ונוטלין:
והשתא דאמר רב אשי. משמע הכא דקאי סיניא דרז אשי
וא"ת צדכיס המפקיד (צ"ת דף לה.) משמע דהדר ציה רב

אזאני מהך שינוי דכי הדר פריך הדר
אלרז הווע מרישא דסיפא דקמיני סלע
הלויתני עליו שפטים היה שזה והלה
אזאמר לא כי אלף סלע הלויתני עניו
הסלע היה שזה פטור ואל כי יצאמ עניו
לדשחצבע שאין דרשואו לשחצבע נמי
על ידי גגול כמה היה שזה ומוקיי
לגה רב אשי במאמינו אלמא הדר
יציה דהא רישא נמי מני לשנויי הכי
התאם כולה במאמינו ויש לומר דכרישא
אורחיה דלתינא ואל לא יכולו
לשחצבע משום שמה יוציא הלה הפקדוני
ויספיד: **הכי יאמר כי נשבע**
מה שכתוב בקנטרס ולעולם
תחלה. מה שכתוב בקנטרס ולעולם
לדשחצבע אלמא קאי דשחצבע אלמא נראה
שעות סופר אלף ארישא קאי דשחצבע
גזי לזה היא: **אבל קתא וסבכא**
פירש בקנטרס דכיון דנכסא
פרעון היא לא קבלו עליה נכסא
דכדמי שוייה וקשיא דבכדמון פריך
חייב לימא ליה האא קשיא שמואל מודה
בקצילתיה ומאי קשיא שמואל מודה
בכדמי דבר פרעון וליכא למימר
דלנהרדעי פריך דממשני כי קאמר
שמואל כי יבדוקה ים לחלק דלמודי
רב נחמן בחד נכסא או בחד נכסא
קתא מוכחא מילתא נכסא
למשכון ונכסא לפרעון ונראה
לפרש דה"ק אבל קתא ונכסא לא
אלא אכד כל חד לפי מאי דשוייה
הנכסא שוייה עשר קמי אכד
הנכסא אכד עשר תלקים אכד קתא
חלק אחד עשר וע"י לפרש
ונכסא לא ואי אכד קתא לא
פלגא אלף מאי דשוי דעיקר
סמיכת המלוה על הנכסא אכד נכסא
כולה ואי אכד נכסא דנכסא
פלגא אכד אכד קתא אכד כולה

ההרדעי אמרי אפי' אבד קמא בירושא אבד פלגא וגרס דרשב
המדמינאמיהו אבד קמא אבד פלגא: **מתני'** בדפרישי כי קאמר שמואל
בברא פריש. ר"ח גרים איפכא וכן רבינו חם ומוקי דשמואל דפריש
דלין סברא להפסיד למלוה כל חובו לגמרי היכא דלא פריש ואם
לא דפריש מאי עטמא דר' אליעזר ויש לומר דקצבר ר' אליעזר ואם
שפך (ב"מ דף סו: וספ) דקאמר דבאסמכתא בעלמא כל הוי אפי' אד
הא קיבלה שיעבדו בידו עד שיפירע כל חובו ורבי עקיבא סבר דליני
ואפי' מאן דחשיב משחק בקוציא אסמכתא בפרק זה דורר (פאה)
נגמר דעתו להפסיד כל החוב וכל שכן אי שמואל איירי בדלא פירי
ללא היינו שפירש בדריא שיפסיד כל החוב אלא כמו שפריש דפריש
הא קיבלה שיעבדו בידו עד שיפירע כל חובו ורבי עקיבא סבר דליני
(ב"מ דף פא:) אחאי לא מוקי מתני' דהמלוה על המשכון שומר ש
לומר אי מודה דפריש ופלוגתא בדלא פירש אחאי לא יפסיד כנגד
המשכון דמה שכנגד המשכון חשיב כמפרש והשאת נמי יפסיד
המשכון דשמואל דבעלמא לפי גירסת הספרים והקונטרס דשמואל איירי בדלא
כל החוב אם כן דפריש נמי נהי שלא יפסיד כנגד כל החוב מכל
כנגד המשכון אבל לפירוש רבינו חננאל דמוקי שמואל דפריש
כיון דלא פירש ועטמא דרבי עקיבא מאוס דר' יחזק דמפרש ה
ר' אליעזר לית ליה דשמואל מדטויל אפי' מה שכנגד המשכון ד
המשכון והא דקאמר לקמן למאי תפס ליה לזכרון דברים בעלמא
הוא ינאח טפי הא דלא קאמר דכולי עלמא אית להו דשמואל
דמכאן אין ראייה דלא הוה מני' לומר כולי עלמא אית להו ד
עודא דלרבה דקיימא לן כוותיה לגבי ר' יוסף דבסמוך נרץ לאור
וען דר' עקיבא דר' אליעזר שוויי הוא ועוד דממה לקמן ההיא
ויחזק דמכאן בערבון כנגד כולו הוא קונה א"כ ר' יוחנן כשמואל ו
דינא מיתשיל והלכתא כוותיה דיניי ההיא דערבון לענין איסור איתשא

שבועת הד"ינין פרק ששי שבועות

דאָמער רב אָטוי זאָ נאָכצו וואָ נאָכצו די קאָמער מי נאָכצו
(א) וואָ דרוב אָטוי צוצאָ מלעאָ האָ צפ' המפקיד [לה].
וואָ האָ [לד] גבי שומר שר שטען נגנבה וואָ עלאָ
שבעין אָטוי שבעה אָטוי צרשמו חיישין שמה עיניו
נתן צה ורואה לקוטה צדמים

ורבותנייה מהא דקתני ויזילא
 את הפקדון ואי אמרת משביעין אותו
 שצוה שאינה ברשות הידי מי
 מפיך ליה נשבעי דאזי עלה זה
 נשבע וזה נשבע זה נשבע שאינה
 ברשותו וזה שהשבעה עליו נשבע
 כמה היתה שוה. והכי קאמר מתני'
 מי נשבע מחלה מי שהפקדון אצלו
 נשבע מחלה שאינה ברשותו ולעולם
 אסיפא דרישא קאי היכא דשצוה
 גבי לוח: קטל. בית ד': אבד אלפא
 וזוי. דסבר דאזל אכל כל זמן שהסן
 גיימין על כרחו גובה חובו אס
 מלוה סתם הוא. סתם מלוה שלשים
 יום [מסת. ג.]. ואס פירש לו זמן כשיגיע
 זמנו יפרע ולא מני למימר סבת
 וקבילת דאי לשם משכון קבליה לשם
 פרעון לא קבליה וכיון דקבליה
 לשם משכון כל כמה דלא מהדר
 ליה משכונה לא גבי ולא מני פטר
 נפשיה דדמי שווי: אכל פריס קטא.
 לא אמרינן חדא קביל בחמש מאה
 וחדא בחמש מאה ואי אבד חדא
 מנייהו לא ליפקיד חמש מאה דהא
 לא פריש חדא בפלגא וחדא בפלגא
 אלא תרוייהו קבלינהו בחדא במשכונה
 ולא בפרישון וכיון מהדר ליה מקבלת
 משכונה במאי דחסר (נפשיה) מנייה
 פטר נפשיה בתשלומי שווי: ורב
 נחמן אמר אפי' פריס קטאסי. ואע"ג
 דלא פריש מקטמא חדא בפלגא
 וחדא בפלגא קבלינהו ואי אבד חדא
 אבד פלגא: אכל קטא ונסכא. לא
 אמרינן נסכא קביל בפלגא דכיון
 דמיה דחוי כפרעון הוא לא קבליה
 עליה אלא דדמי שווי: אבד נסכא
 אבד פלגא גרסינן: חייב. ולא אמרינן

נחמיו: **זדפריש**. איני מקבלו עלי אלא באחריות חובו:
ע ויטול מעותיו. ישבע (ה) שאבדו ויטול את חובו:
בדלא
ב סמכון פלוגתא דרבי אליעזר ודר' עקיבא בדשמואל
הא אלא ואפי' כנגד המשכון לא מפסיד בדאשכחן באחרו
מיניה ור' עקיבא לא חשיב אסמכתא אלא כגון (א) ש
שיאמיניהו אבל הכא דעמו לכך ולכך אומר כדי לקיים
התם שאני שלא הפסיד אבל הכא שהפסיד משכנו
לעולם זה ועוד יש לומר דבאלו אסמכתא פליגי ופריש
דלא שוי אלפא וזוי קבלתיה דרבי אליעזר סבר דלענין
אבד המשכון אבדו מעותיו ואם תאמר בפרק האומנין
אליעזר ולימא דזפריש מודה רבי אליעזר בדשמואל ויש
אליעזר דישבע ויטול מעותיו משמע אפי' מה שנגד
לית להו דשמואל דהוה ליה למשמע דכ"ע אית להו
ל"כ כ"ע אית להו דשמואל דהוה ליה לפריש מפסיד
משכון פסיד ואמאי לר' אליעזר ויטול מעותיו דשמע
ויימר דכ"ע אית להו דשמואל ולר' אליעזר ישבע ויטול
מה שפירש דנגד המשכון חשיב כמפורש נחא דודאי
לזכרון דזריס בעלמא תפיס ליה לענין מה שנגד
ל' עלמא לית להו דשמואל ואי הוה אמר דאין הלכה
פסק דבינו חננאל דאין הלכה בשמואל וכן בה"ג ואין
בה נראה להלכתא כותיה דקיימא לן כרב נחמן דביני
דר' אליעזר ור' עקיבא בדשמואל כמו שפירש וקיימא
פלגא לשמואל ובפרק הוהב (סג דף מח:) מדמה לרבי
הא כר' יוחנן ומדשמואל אין ראהו דאף על גב דלענין
איירי שמואל דזפריש ההיא דערבון איירי נמי דזפריש:

מסורת הש"ס

(א) צ"מ לד: ע"ש, (ב) צ"מ
(ג) שם פכ, (ד) שם
פא, (ה) צ"מ קד.

הגהות הב"ח

(ח) גמ' גבי מלוה הוה
אמר שמואל: (ב) שם לימא
כתנאי. ו"ב ע"י צ"מ דף
מח ע"ב: (א) שם אי
בדשוי שיעור: (ד) רש"י
ד"ה והשטא וכו' הא דרב
אשי כל"ל ואת ו' נמחק:
(ס) שם ד"ה ישבע וכו'.
ישבע שאבד כל"ל ואת ו'
נמחק:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]